

РЕШЕНИЕ

№ 16416

гр. София, 12.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 45 СЪСТАВ, в публично заседание на
единадесети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ГЕРГАНА К. ГЕОРГИЕВА**

при участието на секретаря **СИЛВИЯ К. ЗЛАТКОВА**
като разгледа докладваното от **ГЕРГАНА К. ГЕОРГИЕВА** Гражданско дело
№ 20211110138714 по описа за 2021 година

Производството е образувано по предявени от В. К. К., ЕГН ***** срещу /ФИРМА/, ЕИК ***** и П. С. П., ЕГН *****, обективно кумулативно и субективно съединени искове с правно основание чл. 49 и чл. 45 от ЗЗД, за осъждане на ответниците солидарно да заплатят на ищцата сумата в размер на 8000,00 лева, представляваща обезщетение за претърпените от нея вреди при ПТП, реализирано на 20.05.2021 г., около 15:12 часа в гр.София, по вина на втория ответник, служител в дружеството на първия ответник.

Ищцата твърди, че на 20.05.2021 г. е претърпяла ПТП в гр. София, на бул. „Джавахарлал Неру“ по посока на движение от бул. „Панчо Владигеров“ към ул. „Фротов път“ и срещу бл. 603, докато е пътувала с тролейбус, марка „Шкода. Модел „27ТР Соларис“, тъй като водачът - ответникът П. С. П., внезапно натиснал спирачките, в резултат на което ищцата ударила лицето си в предпазното стъкло в автобуса. Твърди, че след удара пристигнала линейка и била откарана в УМБАЛСМ „Пирогов“. Поддържа, че вследствие на удара получила кървящо нараняване на носа и от носа, а след преглед в посочената болница, било установено и счупване на носа. Сочи, че получила и синини на двете орбити и коричка върху раната на носа, както и разкъсно-контузна рана на гърба. Твърди, че вследствие на удара, здравословното ѝ състояние се влошило, затруднило се дишането и равновесието ѝ.

В срок е постъпил и отговор на исквата молба от /ФИРМА/, в който се твърди, че искът неоснователен. Отрича служителят на дружеството – водачът на процесния тролейбус, да е извършил противоправно деяние, което да ангажира отговорността на ответника. Ответникът поддържа, че водачът е спрял внезапно за да не удари дете, което притичало неочаквано и нерегламентирано пред автобуса. Сочи, че размера на претендираните от ищеца неимуществени вреди е недоказан и прекомерно завишен. Поддържа, че твърдяната разкъсно-контузна рана на гърба не кореспондира с останалите твърдения и представените документи от страна на ищцата. Отрича възможността счупването на носа да е довело до затруднение на дишането на ищцата, тъй като това било в разрез с установеното в представените доказателства. В условията на евентуалност, твърди съпричиняване от страна на ищцата.

В срока по чл. 131 от ГПК не е постъпил отговор от ответника П. С. П..

Третото лице - помагач, конституирано на страната на ответника, оспорва исквете по

основание и размер. Оспорва изключителната вина за инцидента на водача на тролейбуса - П. С. П., както и механизма на ПТП и причинно следствената връзка между него и вредите. Оспорва характера и вида на възникналите увреждания и връзката им с процесното ПТП. Прави също възражение за съпричиняване. Моли за отхвърляне на исковете.

В съдебно заседание, ищецът В. К. К., редовно призован, явява се лично и се представлява от адвокат Николов, който поддържа исковата молба и моли за уважаване на исковете.

В съдебно заседание, ответникът /ФИРМА/, редовно призован, се представлява от юрисконсулт Славова, която поддържа отговора на исковата молба и моли за отхвърляне на исковите претенции.

В съдебно заседание, ответникът П. С. П., редовно призован, не се явява, представлява от адвокат Богданов, който моли за отхвърляне на исковете.

В съдебно заседание третото лице – помагач, конституирано на страната на ответника /ФИРМА/, редовно призовано, се представлява от юрисконсулт Т., който поддържа становището си и моли за отхвърляне на исковете.

Съдът, като прецени доводите на страните и като обсъди събраните по делото писмени доказателства и събраните гласни доказателствени средства, поотделно и в тяхната съвкупност на основание чл. 235, ал.2 от ГПК, и по свое вътрешно убеждение на основание чл. 12 от ГПК, приема за установено от фактическа страна следното:

Ищцата извежда претендираните от нея субективни права по следните твърдения, за които свидетелства и приетия по делото Констативен протокол за ПТП с пострадали лица № К-213 от 20.05.2021г., на която дата, около 15:12 часа в гр.София пътувала в тролейбус ШКОДА 27ТР СОЛАРИС, с инв.№ ****, управляван от ответника - П. С. П., който движейки се по бул. „Джавахарлал Неру с посока на движение от бул. „Панчо Владигеров“ към ул. „Фортов път“ и срещу бл. 603 внезапно натиска спирачка и става причина за възникване на ПТП, при което са нанесени вреди на ищцата, като пътник в тролейбуса, седящ на първа седалка след втора врата.

Няма спор между страните, че ответникът П. С. П. е в трудово правоотношение с ответника /ФИРМА/, което обстоятелство се установява и от приетия по делото Трудов договор № 17/12.04.2021г. на длъжност „шофьор“. По делото са приети и доклад, подписан от ответника П., във връзка с инцидента, както и сведение за нарушение по движението на експлоатационния план за ТБ транспорт 20.05.2021г., в който е отбелязано, че П. е спрял внезапно, за да не удари дете. Прието е по делото и разрешение № 484 за извършване на периодични прегледи за проверка на техническата изправност на ППС от 11.10.2013г. и списък към разрешението от 11.10.2013г., променен на 01.10.2018г. и преиздадено на 01.10.2018г., картон за техническо обслужване /профилактика/ на тролейбуси SKODA 26/27 Tr Solaris, с инв. № **** от 10.05.2021г., като е констатирано че има повреда в трета врата. Приет е и протокол от извършен периодичен преглед за техническа изправност на тролейбус, протокол № 24616984 от 29.01.2021г.

Вещото лице по изготвената и изслушана съдебно медицинска експертиза е посочило, че на ищцата непосредствено след ПТП е установено открито счупване на костите на носа с охлузване на гърба на носа, като тези увреждания се дължат на действието на твърди тъпи предмети и могат да се получат при удар на лицето по време на процесното ПТП, като по своята медикобиологична характеристика е реализиран признака временно разстройство на здравето, неопасно за живота. Вещото лице е посочило, че констатирания, който в следствие при изслушване на експертизата се уточни че датира преди ПТП Есенциален тремор на Минор е възможно да се влоши от емоционалното напрежение вследствие ПТП, а затрудненото носово дишане може да повлияе диагнозата хронична обструктивна белодробна болест. Дадено е заключение, че първите една, две седмици пострадалата е изпитвала болки, а описаните от ищцата затруднения в дишането, проблеми с равновесието и засилен тремор, вещото лице е посочило, че е възможно да се получат временно за около една, две седмици след инцидента.

По делото е допуснато събиране на гласни доказателствени средства чрез разпит на свидетеля Т., дъщеря на ищцата. От показанията и се извлича, че същата не е присъствала на инцидента. Ищцата и се обадила по телефона, като впоследствие свидетелката я видяла едва в Пирогов. Ищцата била в кръв, треперела, а лекарите установили счупване на носа, в каквато връзка след инцидента изпитвала затруднение при дишане и което се отразило пагубно на здравословното и състояние, в предвид наличната и диагноза „белодробна недостатъчност“. След инцидента ищцата отказала да ползва градски транспорт. Променило се и психическото и състояние. Възстановяването на ищцата продължило поне два, три месеца, което наложило свидетелката да пребивава при нея, при все, че живеели отделно. След инцидента имало синини по носа на ищцата, като последната споделила, че тролея е спрял рязко и ищцата си ударила лицето в стъклото, въпреки, че се е държала.

На страната на ответника са разпитани свидетелите П. и З.. Свидетелят П. посочва, че бил очевидец на случая. Всичко се развил на Кооперативния пазар в ж.к. „Люлин“. Свидетелят П. бил в „Теленор“ за да си плаща сметката и когато тръгнал да се качва в автомобила си, видял тролея до него, който бил от лявата му страна и едно дете, което пресичало пред него, на възраст между 8 и 10 години, което „направо прелетяло“ пред тролея и водачът на тролея спрял рязко на около два метра от детето. Три часа бил на място, тъй като тролеят спрял и възпрепятствал движението. Свидетелят видял как пристигнала на място полиция и линейка. Детето не пресичало на пешеходна пътека, а тролейбуса се движел с не повече с 30 км.ч. Ответникът П. бил притеснен, и влязъл вътре в ППС-то за да се увери че няма други пострадали.

Свидетелката З. също била пряк свидетел на инцидента, тъй като била пътник в тролея. Показанията и възпроизвеждат тези на свидетеля П., в частта по рязкото спиране от страна на водача на тролея, поради внезапно пресичане на дете на булеварда. Ответникът П. оказал адекватна помощ на всички пътници и спасил живота на детето, според показанията на свидетелката. Същата видяла и ищцата когато я качват в линейка.

В производството по реда на чл. 176 от ГПК е допуснато и даване на обяснение от страна по спора, а именно от ответникът П.. Същият дава положителен отговор на въпроса дали е била налице ситуация, която да изисква аварийно спиране, а именно внезапна поява на дете на пътя. Дава положителен отговор на въпроса дали пред първа седалка след втора врата в автобуса има захващане за пътника. Дава отрицателен отговор на въпроса дали ищцата вследствие на удара е имала кръв по лицето.

Изслушаната първоначална съдебно автотехническа експертиза установява механизма на ПТП, посочен в Констативен протокол за ПТП с пострадали лица № К-213, като механизма е доразвит, като е посочено, че вследствие от предприетата от водача маневра „аварийно спиране“ по действие на инерционните сили пътничката В. К. седяща на първа седалка след втора врата полита напред и се удря в предпазната преграда пред нея. Посочено е, че аварийното спиране е било наложително от водача на ППС, тъй като пред него е излязло детето, което дори с ръка докоснало тролейбуса, като е изведен извод, че ако водача не беше спрял и продължил движението си, най-вероятно би настъпило ПТП между него и пресичащото дете. Въпреки това вещото лице в о.с.з. прави условна вметка, че по случая няма протокол за оглед, който да даде категоричен отговор на въпросите къде точно е спряло ППС, колко метра е спирачният му път и къде е пресякло детето.

По делото са приети справки от ЦГМ от Автоматизирана система за контрол и управление на превозите /АСКУП/, за посоченото превозно средство за дата 02.05.2021г., за времето от 15:05 часа до 15:20 часа, включваща данни за координати на движение, дата, час и скорост на движение. От приетите координати на GPS, които не са непрекъснати, а с периодичност от 10 секунди, вещото лице по изслушаната допълнителна САТЕ е дало крайно заключение, че процесният инцидент е настъпил между точки с координати 42.71546, 23.252054 и 42.715187, 23.2525, във времеви диапазон от 15:12:07 и 15:12:17 часа. Посочено е че максималната скорост на превозното средство е била 41 км/ч, а разстоянието му, изминато в интервала между последните два отчета на GPS системата, непосредствено преди привеждането му в покой е 48,21 метра. Вещото лице е посочило, че за изследвания

времеви диапазон не са налични данни за разположението и траекторията на пресичащото пътното платно дете, които да бъдат съпоставени с координатите на процесното ППС и съответно да бъде направен аргументиран извод относно взаимното разположение на детето и тролейбуса, преди, по време и непосредствено след настъпване на инцидента.

Съдът кредитира заключенията на вещите лица, като компетентно изготвени и съотносими на приетия по делото доказателствен материал. Показанията на свидетелите и доколко се кредитират от съда ще бъде обсъдено в мотивната част на решението.

По иска по чл. 49, вр. чл. 45 от ЗЗД ищецът следваше да установи правоотношение по възлагане на работа от страна на ответника, изразяваща се в управление на тролей № 2 от ответника П., което също към релевантния момент се доказва в производството, както и осъществяване фактически състав на изпълнителя на работата по чл. 45 от ЗЗД, който включва: противоправно действие или бездействие от негова страна, вина, която се презумира, настъпили вреди вследствие на деянието и връзка между тях и ПТП.

По делото съдът приема за установен механизма, описан от ищцата с исквата молба и така, както е възпроизведен от вещото лице в първоначално изслушаната САТЕ, а именно, че на 20.05.2021г., около 15:12 часа в гр.София В. К. е пътувала в тролейбус ШКОДА 27ТР СОЛАРИС, с инв.№ ****, управляван от ответника П. С. П., който движейки се по бул. „Джавахарлал Неру с посока на движение от бул. „Панчо Владигеров“ към ул. „Фортов път“ и срещу бл. 603 внезапно предприема маневра „аварийно спиране“ поради преминаващо внезапно на пътното платно дете, поради и което по действие на инерционните сили пътничката В. К. седяща на първа седалка след втора врата полита напред и се удря в предпазната преграда пред нея, вследствие на което претърпява увреди, изразяващи се в открито счупване на костите на носа с охлузване на гърба на носа, съгласно изслушаната по делото съдебно медицинска експертиза. Този механизъм на ПТП съдът намира за безспорно установен, от приетия по делото констативен протокол с пострадали лица, изслушаната САТЕ, събраните гласни доказателствени средства, чрез показанията на свидетелите П. и З., непосредствени очевидци на инцидента, поради и която причина съдът кредитира показанията им изцяло, включително в частта по извлеченото от тях, за внезапната поява на дете на пътното платно, доколкото същите кореспондират в логична последователност и на приетите сведения за нарушения по движението на експлоатационния план за ТБ транспорт на 20.05.2021г. /л.62-63 по делото./ Показанията им кореспондират косвено и на обясненията на страна по спора, а именно на тези, дадени от ответника П. по реда на чл. 176 от ГПК, въпреки, че съдът не ги кредитира, доколкото същите подлежат на кредитиране, само когато от тях се извеждат факти и обстоятелства, неизгодни за страната, което не се установи в случая.

Ключов е моментът, касаещ поведението на ответника П. и доколко предприетото от него „аварийно спиране“ представлява противоправно и виновно поведение за осъществяване на деликтния състав по чл. 45 от ЗЗД, като тук следва да се коментира и вмъкната въпреки крайният извод на вещото лице от последния условност че по случая няма протокол за оглед, който да каже къде точно е спряло ППС, колко метра е спиращият му път и къде е пресякло детето, както и че за изследвания времеви диапазон не са налични данни за разположението и траекторията на пресичащото пътното платно дете, които да бъдат съпоставени с координатите на процесното ППС и съответно да бъде направен аргументиран извод относно взаимното разположение на детето и тролейбуса, преди, по време и непосредствено след настъпване на процесният инцидент. Съдът приема, след анализ на ангажирания в съдебното производство доказателствен материал, че поведението на водача на тролей – аварийно спиране, е предизвикано от препятствие пред него и представлява действие, квалифицирано като крайна необходимост по смисъла на чл. 46, ал. 2 ЗЗД. Обстоятелствата, че пред водача е преминало дете, което е наложило рязкото спиране се установиха безспорно по делото, поради и което не може да се наложи извод, че това е защитна теза на ответниците. При анализ на доказателствения материал настоящият състав приема, че водачът на тролейбуса е нарушил правилата на чл. 24, ал.2 от ЗДвП и чл. 3 от ППЗДвП и чл. 3, т.2 от ППЗДвП, както и правилото на чл. 132, т.2 от ЗДвП, доколкото като

професионалист е имал необходимите знания, умения и опит да предвиди настъпването на вредоносния резултат от рязкото спиране на управляваното от него превозно средство, предвид обстоятелството, че в него е имало пътници, но в условията на крайна необходимост, за да предотврати пътен инцидент свързан с живота и здравето на дете, пресичащо пътното платно. Вярно е и съгласно разпоредбата на чл. 13, ал. 1 НК и тълкуването му, дадено в т. 3 от Тълкувателно решение № 106 от 31.10.1983 г. по н. дело № 90/1982 г., ОСНК, че водачът не може да се позовава на крайна необходимост, когато уврежда здравето и живота на хора, но в случая не може да не се отчете обстоятелството, че предприетата маневра цели да ограничи нанасянето на вреди на други хора, в лицето на въпросното дете. Действително, горепосочените правила за движение са били нарушени от ответника П. поради крайна необходимост – за да избегне настъпването на вреди от сблъсък с дете и да предотврати вреди, в пъти по големи от нанесените. Крайната необходимост обаче изключва само наказателната противоправност на поведението му, не и гражданската противоправност /чл. 46, ал.2 от ЗЗД/. Съответно тя не може изключи приноса на водача на тролейбуса за настъпването на вредите и вината му за настъпване на ПТП, при което ищцата е претърпяла вреди.

По гореизложеното и доколкото се установява механизма на ПТП, и причинно следствената връзка между него и увредите на ищцата, като пътник в процесния тролейбус, принос за което има ответникът П., към датата на инцидента работещ по трудово правоотношение с ответника /ФИРМА/, се налага извод, че следва да бъде ангажирана безвиновната гаранционно обезпечителната отговорност на работодателя по чл. 49 от ЗЗД. Съгласно чл. 49 от ЗЗД този, който е възложил на друго лице някаква работа, отговаря за вредите, причинени от него при или по повод изпълнението на тази работа.

Следователно съдът намира, че исковите претенции са доказани по основание. Следва и да се посочи, че /ФИРМА/ в настоящото производство носи спрямо увреденото лице за причинените му вреди, произтекли от процесния деликт, солидарна отговорност с прекия причинител на вредата - техен служител – ответникът П., поради което исковете законосъобразно са насочени срещу двамата ответници при условията на солидарна отговорност.

По делото е релевирано в срок възражение за съпричиняване, както от ответника, така и от третото лице помагач, конституирано на страната на ответника. По правилата на чл. 154, ал.1 от ГПК в тежест на ответника бе да докаже, че е налице такова. По делото не се ангажираха такива доказателства. Не се установи противоправно поведение на ищцата В. К., довело до съпричиняване на вредоносния резултат. Същата е била пътник на първа седалка в тролейбуса след втора врата, като спирането за нея е била ненадейно и изненадващо, като не се установи тя с нейно поведение, като пътник да е съпричинила вредите. Възражението на ответника, че в предвид че ищцата е пътувала на първа седалка след втора врата, където е имало дръжка, за която е можело да се хване, за да предотврати настъпването на вредите, съдът намира за несъстоятелно. В предвид възрастта на ищцата и внезапността на спирането, не може обстоятелството, че същата не се е хванала за дръжка над вратата да и се вмени като противоправно поведение и да обоснове съпричастност към възникване на вредите. Още повече, че обстоятелството, че над седалката е имало дръжка не се установи безспорно в производството, а последното се извлича единствено от показанията на свидетеля П., докато показанията на свидетелката Т. са в напълно противоположна насока, а именно, че ищцата въпреки, че се е държала за захватка, поради рязкото спиране се е ударила в преградата пред нея.

Съгласно чл. 52 от ЗЗД, съдът определя обезщетението за неимуществени вреди по справедливост според особеностите на конкретния случай и установените обстоятелства. Съобразно указанията дадени в ППВС № 4/1968 г. на ВС, такива са например характерът на увреждането, начинът и обстоятелствата, при които е извършено, причинените морални страдания и тяхната продължителност, възраст на увредения, общественото разбиране за справедливост на даден етап от развитието на самото общество, конкретните икономически условия към момента на деликта /вж. решение по т. д. № 2940/2015 Г., I т. о. на ВКС/.

Фактите от значение за определяне размера на обезщетението са тези, установени за всеки конкретен случай и не могат изчерпателно и предварително да бъдат определени. Съдът с оглед установените телесни увреждания - изразяващи се в открито счупване на костите на носа с охлузване на гърба на носа, възрастта на ищцата към датата на ПТП – 86г., като телесната повреда е лека, тъй като е причинено временно разстройство, неопасно за живота, установеното, че в първите две – три седмици ищцата е търпяла болки и страдания, както и посоченото, че констатирания, който в последствие при изслушване на експертизата се уточни че датира преди ПТП Есенциален тремор на Минор е възможно да се влоши от емоционалното напрежение вследствие ПТП, което се установи и от показанията на свидетелката Т., дъщеря на ищцата, чиито показания съдът кредитира, тъй като свидетелката е полагала непрекъснати грижи за майка си след инцидента и има най-преки впечатления за състоянието ѝ, а затрудненото носово дишане може да повлияе диагнозата хронична обструктивна белодробна болест, в каквата връзка съдът отново цени показанията на свидетеля Т., и с оглед икономическата обстановка в страната към датата на инцидента, намира, че справедливо обезщетение за претърпените от ищцата вреди е именно сумата от 8000,00 лева.

Горепосоченото обосновава извод, че исквете следва да бъдат уважени до пълно предявения размер на сумата от 8000,00 лева.

При този изход на спора и на основание чл. 78, ал.1 от ГПК право на разноски се поражда в полза на ищеца. Ищцата е освободена от заплащане на държавна такса в производството, поради и което на основание чл. 78, ал.6 от ГПК и с оглед изхода на спора ответниците следва да бъдат осъдени да заплатят по сметка на СРС дължимата държавна такса в размер на 320,00 лева, както и платената от бюджета сума за изслушване на СМЕ в размер на 300,00 лева, и то при разделна отговорност, доколкото отговорността за разноски е винаги обективна и разделна, а именно всеки от ответниците следва да бъде осъден да заплати по сметка на СРС, сума в размер на 310,00 лева. На ищеца следва да бъдат присъдени и заплатените от него разноски в размер на 500,00 лева за адвокатско възнаграждение, за реалното заплащане на което съобразно постановките на т.1 от ТР № 6/2013г. на ОСГТК на ВКС са налице доказателства на л.186 /договор за правна защита и съдействие № 012822/16.01.2023г./, както и заплатения от него депозит за изслушване на допълнителна САТЕ в размер на 200,00 лева. Или всеки един от ответниците следва да бъде осъден да заплати на ищцата сумата от 350,00 лева за разноски.

Така мотивиран, съдът,

РЕШИ:

ОСЪЖДА /ФИРМА/, ЕИК ***** и П. С. П., ЕГН ***** ДА ЗАПЛАТЯТ солидарно на В. К. К., ЕГН *****, сумата в размер на 8000,00 лева /осем хиляди/ лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, претърпени от ищцата при ПТП, реализирано на 20.05.2021 г., около 15:12 часа в гр.София, когато П. С. П., като водач на тролейбус ШКОДА 27ТР СОЛАРИС, с инв.№ ****, движейки се по бул. „Джавахарлал Неру с посока на движение от бул. „Панчо Владигеров“ към ул. „Фортов път“ и срещу бл. 603, внезапно предприема маневра „аварийно спиране“ поради преминаващо внезапно на пътното платно дете, поради и което по действие на инерционните сили В. К. седяща на първа седалка след втора врата полита напред и се удря в предпазната преграда пред нея, вследствие на което претърпява увреди, изразяващи се в открито счупване на костите на носа с охлузване на гърба на носа.

ОСЪЖДА /ФИРМА/, ЕИК ***** ДА ЗАПЛАТИ по сметка на Софийски районен съд, сумата в размер на 310,00 лева, деловодни разноски на основание чл. 78, ал.6 от ГПК.

ОСЪЖДА П. С. П., ЕГН ***** ДА ЗАПЛАТИ по сметка на Софийски районен съд, сумата в размер на 310,00 лева, деловодни разноски на основание чл. 78, ал.6 от ГПК.

ОСЪЖДА /ФИРМА/, ЕИК ***** ДА ЗАПЛАТИ на В. К. К., ЕГН *****,

сумата в размер на 350,00 лева, деловодни разноси на основание чл. 78, ал.1 от ГПК.

ОСЪЖДА П. С. П., ЕГН ***** ДА ЗАПЛАТИ на В. К. К., ЕГН *****, сумата в размер на 350,00 лева, деловодни разноси на основание чл. 78, ал.1 от ГПК.

Решението е постановено при участието на /ФИРМА/, конституирано като трето лице – помагач на страната на ответника - /ФИРМА/.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____